

Szokalopulosz Georgis

NEVÜNK AZ ÉLET KÖNYVÉBEN

Milyen következménye van a megváltásnak
a hívő életében?

Kereskedelmi forgalomba nem hozható!

Szólj 1 Szót! Alapítvány
Cegléd, 2025

Szokalopulosz Georgis

NEVÜNK AZ ÉLET KÖNYVÉBEN

**Milyen következménye van a megváltásnak
a hívő életében?**

Szerkesztette: Szász Ramóna

Copyright © Minden jog fenntartva!

A kiadvány bármely részének bármilyen formában, bármilyen elektronikus vagy mechanikus eszközzel történő sokszorosítása vagy továbbadása, ideértve fénymásoló, adatrögzítő berendezés, vagy más jellegű adattároló és adatbeolvasó eszközök használatával tilos!

Kereskedelmi forgalomba nem hozható!

Szólj 1 Szót! Alapítvány

Adószám: 19399164-1-13

Bankszámlaszám: 11742025 – 24444253 (OTP Bank)

Cegléd, 2025

Tartalomjegyzék

I. Rész: A Bárány könyve

1. Mi értékes, és mi nem? 5.o.
2. Az ítélet 8.o.
3. Isten igazán ismeri az embert 12.o.

II. Rész: Isten jelenlétében

1. Az Isten dicsősége 18.o.
2. Jézus neve elégséges 20.o.
3. Kiválasztottnak lenni 23.o.

Befejezés 26.o.

I. RÉSZ

AZ ÉLET KÖNYVE

*“Amikor Isten beírja a nevünket az Élet Könyvébe,
nem tart radírt a kezében”*

(R. C. Sproul).

1. Mi értékes, és mi nem

A megváltás ötödik következménye az, hogy nevünk fel van írva az Élet könyvébe a Mennyben. Ez a könyv nem halállista, hanem az Élet könyve. Nevünket nem a Pokol tartja számon, hanem a Menny.

„És látok egy nagy fehér királyiszéket, és a rajta ülőt, akinek tekintete elől eltűnt a föld és az ég, és helyük nem találtatott. És látom a halottakat, nagyokat és kicsinyeket, állni Isten előtt; és könyvek nyitattak meg, majd egy más könyv nyitott meg, amely az életnek könyve; és megítéltettek a halottak azokból, amik a könyvekbe voltak írva, az ő cselekedeteik szerint.” (Jelenések 20:11-12)

Péter apostol azt mondja, hogy amikor elérkezik az ítélet napja, világossá válik, melyek voltak a valóban fontos dolgok. Minden, amit most látunk, darabjaira fog hullani és tűz martalékává lesz:

„Az Úr napja pedig úgy jó majd el, mint éjjeli tolvaj, amikor az egek ropogva elmúlnak, az elemek pedig megégve felbomlanak, és a föld és a rajta lévő dolgok is megégnék.” (2Péter 3:10)

Ezen a napon a nagy fehér trónon ülő Atya Isten tekintete elől minden el fog tűnni, ennek tükrében már most fel kell mérni, milyen értékek szerint éljük az életünket. Ami most értéknek tűnik, az ott lehet, hogy meg fog szűnni. Ezért fontos az emberi életben a helyes értékrend, és az Isten szerinti fontossági sorrendet most kell jól felállítani.

Az ember számára az a legfontosabb, amire a legtöbb időt szenteli. Ez személy, vagy bármilyen dolog, elfoglaltság lehet. A legértékesebb a földi életben azonban az, amire Jézus Márta figyelmét felhívta a Lukács evangéliumában:

„Lőn pedig, mikor az úton mentek, hogy ő bement egy faluba; egy Márta nevű asszony pedig befogadta őt házába. És ennek volt egy Mária nevezetű testvére, ki is Jézus lábainál leülvén, hallgatja volt az ő beszédét. Márta pedig foglalatoss volt a szüntelen való szolgálatban; előállván azért, monda: Uram, nincs-e arra gondod, hogy az én testvérem magamra hagyott engem, hogy szolgáljak?

Mondjad azért neki, hogy segítsen nekem. Felelvén pedig, monda neki Jézus: Márta, Márta, szorgalmas vagy és sokra igyekezel: De egy a szükséges dolog: és Mária a jobb részt választotta, mely el nem vétetik ő tőle.” (Lukács 10:38-42)

Jó a szorgalom, a sürgés-forgás, de Mária az igehallgatást választotta, ami jobb, és maradandóbb, és ez az, ami „nem vétetik el tőle”. Csak a mennyei értékrend szerint is fontos dolgok fognak megmaradni, ezek forrása pedig az Igével és az Úrral való kapcsolat, Jézus Krisztussal való közösség, gyülekezetbe járás, imádkozás és bibliaolvasás. Minden más el fog tűnni. Ez az élet - amely ilyen szellemi forrásokból táplálkozik -, amit az ember él, helyes irányba befolyásolja a mindennapjait és emiatt sokkal jobb életminőségben képes élni a földön.

„És a világ elmúlik, és annak kívánsága is; de aki az Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké.” (1.János 2:17)

2. Az ítélet

Azt olvastuk az imént a Jelenések könyvében, hogy az ég és a föld eltűntek, és János apostol megpillantotta a halottakat, akik Isten előtt álltak. Azt vette észre, hogy „könyvek nyitattak meg”, amelyekből megítéltettek a halottak a cselekedeteik szerint.

A Biblia feltárja, hogy a Mennyben Istennek van könyvtára, vagyis a mennyben könyveket írnak és jegyzeteket készítenek.

„Akkor tanakodtak egymással az Úrnak tisztelői, az Úr pedig figyelt és hallgatott, és egy emlékkönyv iraték őelőtte azoknak, akik félik az Urat és becsülik az ő nevét.” (Malakiás 3:16)

Az utolsó ítéletkor minden ember ezekből a könyvekből lesz megítélve, ám közöttük van egy olyan könyv, amit úgy hívnak: az Élet könyve. Az újjászületett keresztények neve ebben szerepel, a hívők neve az Élet Könyvébe van felírva.

Ez azt jelenti, hogy a hívők nemcsak túlélik ezt a létezést, hanem az igazi élet valójában ezután fog rájuk várni. Senki

nem szűnik meg ugyanis, aki eddig meghalt, a kérdés viszont az, hogy hol, vagy milyen helyen léteznek tovább? Illetve, hogy milyen állapotban léteznek azon a helyen?

Ha valaki az Úrban költözik el, azaz keresztényként, hívőként hal meg, az az ember valójában nem találkozik a Halállal. Azt mondja a zsoltáros:

„Még ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem félek a gonosztól, mert te velem vagy; a te vessződ és botod, azok vigasztalnak engem.” (23. Zsoltár 4)

Mikor egy keresztény ember átmegy a halál megtapasztalásán, akkor ő nem a halállal találkozik valójában, hanem csak a halál árnyékával. A lélek kimegy a testből, a szellem, a lélegzet, amit Isten belefűjt az emberbe, elillan, de továbbra is létezik, él és tudatában van. Vannak érzelmei, lát, érez, tapasztal dolgokat, gondolkodik, vannak emlékei, létezik.

Visszatérve a Jelenések könyvéhez, amikor egy ember találkozni fog az élő Istennel, Isten szólítja az angyalokat,

hogy hozzák elő a könyveket, majd kinyitja és utánakeres az illető nevének. Ahogy olvassuk Eszter könyvében is, a királyok, amikor nem tudtak aludni, volt hogy előhozatták a könyvtárból a könyveket:

„Azon éjjel került az álom a királyt, és megparancsolá, hogy hozzák elő a történetek emlékkönyvét, és ezek olvastattak a király előtt. És írva találák, amint Márdokeus feljelenté Bigtánát és Térest, a király két udvarmesterét, a küszöb őrzőit, a kik azon voltak, hogy rávetik kezüket Ahasvérus királyra.” (Eszter 6:1-2)

A te történetedet is elő fogják hozni, és a mennyben fel fogják olvasni a feljegyzéseket, például hogyan találkoztál Jézus Krisztussal. Fogják ismerni az életpályádat, az érdemeidet, a kiválóságodat és a cselekedeteidet. Lesznek olyan fejezetek is ezekben a könyvekben, amelyekre nem szívesen emlékszik vissza az ember. De lesznek részek, amelyek nem olvashatóak, mert Jézus vére kitörölte ezeket! Ahogy olvassák az angyalok az illető történetét, ugranak egyet (vagy többet) az üres részek fölött, mert a Bárány vére kitörölte ezeket a tartalmakat, és ezekre már senki nem fog emlékezni a mennyben.

Folytatva a Jelenések könyvét:

„És ha valaki nem találtatott beírva az élet könyvében, a tűznek távába vették.” (Jelenések 20:15)

A történelemből ismert, hogy az ókori városok vezetői, vagy uralkodói is listákat vezettek a polgáraikról, alattvalóikról. A jó alattvalónak csak halála után, viszont a rossznak már életében törölték a nevét ezekből a könyvekből.

Aki benne van az Élet könyvében, annak nyert ügye van, mert nem fog az örökké tartó szenvedésbe, a tűz távába belevettetni. Az ember tele van problémákkal, és sokszor csak azt látja, mit kell megoldani, de ezek egyszer elmúlnak, és ezután jön egy olyan élet, ami soha nem fog elmúlni. Az emberi sors feszültsége abban áll, hogyan tudja elkerülni a tűznek a tavát, a Gyehennát.

A megtért és újjászületett emberekkel kapcsolatban Isten jó dolgokat talált ki, jó dolog vár rájuk, nemcsak majd a Mennyben, hanem jó lesz itt a földön is, mert a jövő világának az erejével tud a hívő már most találkozni. Az

eljövendő világ ereje le tudja győzni e világ gondjait, a gátakat, a sorompókat, a hátráltató erőket le tudja rombolni.

A Biblia bátorít, hogy higgyünk, és ne bonyolódjunk bele a földi életbe annyira, hogy feladjuk a hitünket. Tartsuk fenn a meggyőződésünket mindvégig.

Abban a világban, ahol a Szent Szellem ereje, kenete működik, nincsenek gonosz dolgok, mert a Kenet ereje taszítja a rossz dolgokat. Aki megtér, arra ez az erő árad rá, ez a gonoszt távoltartó és kilökő kenet jön be a te életedbe is.

Az ördög természetesen megpróbál minden hívőt kijátszani azzal, hogy azokra figyeljen, amiket az érzékszervei közvetítenek. A valóság azonban az, hogy a rossz átmeneti, a jó pedig örök. Így kell gondolkozni. Isten Szelleme azért jön a megtérők életébe, hogy a jó dolgok maradandóak legyenek számára.

3. Isten igazán ismeri az embert

Dávid király tudta, hogy Isten birtokában van egy olyan könyv, amely róla szól, amely tartalmazza a szokásait, gondolkodásmódját és a szívének a tartalmát is. Ez a könyv a testének az alakjáról is szól, illetve a Földön töltött élet-idejét is tartalmazza. Ráadásul tudta, hogy ezt a könyvet még a megszületése és megfogánása előtt leírták:

„Te ismered ülésemet és felkelésemet, messziről érted gondolatomat. Járásomra és fekvésemre ügyelsz, minden utamat jól tudod.”
(Zsoltár 139:2-3)

A Zsoltárok könyve kijelenti, hogy Isten ismeri az Ő benne hívőt, tisztában van a gondolataival, és ügyel rá. Mielőtt megszólalna, az Úr már tudja, mit szeretne kérni.

„Mikor még nyelvemen sincs a szó, immár egészen érted azt Uram!”
(Zsoltár 139:4)

Jézus arra tanít, hogy ne legyen hosszú az imánk, és nem kell ismételgetni a kéréseket, mert Isten nem az imádságok hosszú

volta miatt hallgatja meg a hívőt. Amikor például Mirjám poklos lett, Mózes az élete legrövidebb imáját mondta el az érdekében: „Isten, kérlek, gyógyítsd meg őt!” (4.Móz 12:13) És meggyógyult.

Rá kell döbbernünk, hogy Isten a két-három szó rövidségű imát is meghallgatja. Amikor például a római százados ment Jézushoz, nem egy egész litánia elszavalását kérte a Messiástól. Csupán annyit akart: Jézus, egy szót szólj, és meggyógyul a szolgám! Előfordul, hogy csak annyit tud kinyögni az ember Istennek, hogy „segíts!” Isten azonban ezt is meghallgatja, mert mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, az megtartatik (Róma 10:13), segítséget kap, áldásba jut.

*„Elől és hátul körülzártál engem, és fölöttem tartod kezedet.”
(Zsoltár 139:5)*

Amint tovább olvassuk a fenti Zsoltárt, afelől is bizonyosságot nyerünk, hogy Isten a kenetével zárja körül az embert. Ézsaiásnál is olvashatjuk azt, hogy Izrael úgy érezte, elhagyta őt az Istene:

„Miért mondd Jákób és szólsz ekként Izráel: Elrejtetett az én utam az Úrtól, és ügyemmel nem gondol Istenem?!” (Ézsaiás 40:27)

Akik megtértek, biztosak lehetnek abban, hogy Isten fölöttük tartja a kezét, és soha nem hagyja el őket. A Zsoltár következő soraiból megtudjuk, hogy Isten befedezi, átitatja, megújítja az embert. Bármilyen történik is, nem szabad elfutni tőle.

„Hová menjek a te lelked elől és a te orcád elől hova fussak? Ha a mennybe hágnak fel, ott vagy; ha a Seolba vetek ágyat, ott is jelen vagy. Ha a hajnal szárnyaira kelnék, és a tenger túlsó szélére szállanék: Ott is a te kezéd vezérelne engem, és a te jobb kezéd fogna engem.” (Zsoltár 139:7-10)

Dávid azzal folytatja, hogy ha a Seolba vetne ágyat, ott is jelen van vele Isten. Ezzel azt mondja, hogy még ha egy jó időszak után völgybe is kerül az ember élete, Isten ugyanúgy ott van vele, nemcsak akkor, amikor jól mennek a dolgok.

„Ha azt mondom: A sötétség bizonyosan elborít engem és a világosság körülöttem éjszaka lesz, A sötétség sem borít el előled, és

fénylik az éjszaka, mint a nappal; a sötétség olyan, mint a világosság.” (Zsoltár 139:11-12)

Amikor nem mennek jól a dolgok, és a legnagyobb a sötétség, az Istennel való kapcsolat akkor sem szűnik meg, és még a legborzalmasabb állapot sem tudja elválasztani Istent az illetőtől.

Bizony te alkottad veséimet, te takargattál engem anyám méhében. Magasztallak, hogy csodálatosan megkülönböztettél. Csodálatosak a te cselekedeteid, és jól tudja ezt az én lelkem. Nem volt elrejtve előtted az én csontom, mikor titokban formáltattam és idomítottam, mintegy a föld mélyében. Látták szemeid az én alaktalan testemet, és könyvedben ezek mind be voltak írva: a napok is, a melyeken formáltatni fognak; holott egy sem volt még meg közülük.” (Zsoltár 139:13-16)

Isten már akkor figyelt a hívőre, amikor még édesanyja méhében alaktalan, formátlan csíra állapotban volt a teste. Testünket Isten formálta a könyve alapján. Az ember a Szentírás állítása szerint Isten mesterműve, és az ember külseje is előre meg volt írva a mennyei könyvekben.

II. RÉSZ

ISTEN JELENLÉTÉBEN

1. Az Isten dicsősége

Amikor Mózes kis szünettel kétszer 40 napot, tehát összesen 80 nappalt és éjszakát töltött az Úr dicsőségében, nem akármilyen beszélgetésben lehetett része. Isten megmutatta Mózesnek a mennyei istentiszteletet, eszközöket és rendtartásokat is, amelyek mintaként szolgálhattak az akkori istentisztelet számára a pusztai vándorlás és a honfoglalás során.

„Mikor látá a nép, hogy Mózes késik a hegyről leszállani, egybegyűle a nép Áron ellen és mondá neki: Kelj fel, csinálj nekünk isteneket, kik előttünk járjanak; mert nem tudjuk mint lőn dolga ama férfiúnak Mózesnek, aki minket Egyiptom földéből kihozott.” (2.Mózes 32:1)

Mózes sok időt töltött étel és ital nélkül a hegyen, ahol Isten bevezette a mennyei dolgokba, emiatt Izrael fiai nem tudták mi lett a vezetőjükkel, valószínűleg azt hihették, hogy ennyi idő alatt meghalt.

Viszont Isten dicsőségében, Isten jelenlétében benne van az Élet, amely által a testünk akár táplálék nélkül is képes élni,

ugyanis a dicsőség életet tud közvetíteni a test számára. Egy az ágáról levágott mandulavessző egy éjszaka alatt Isten jelenlétében képes volt levelet hajtani, kirügyezni, virágozni és mandulát érlelni (4.Mózes 17:8).

Sajnos Izrael fiai mikor látták, hogy Mózes nem tér vissza, a nép elvesztette a türelmét, Árontól azt követelték készítsen istenszobrot. Ő aranyborjút készített nekik az arany-ékszerekből és azt imádták. Ezzel Isten haragja kezdett fellobbanni Izrael fiai ellen, mert megszegték a sinai-szövetséget és ilyen hamar más útra tértek.

Isten Mózes ítéletgyakorlása és közbenjárása miatt megbocsátott a népének, ekkor egy olyan párbeszéd történt közöttük, amely által ismerté válik, hogy Mózes is tudott olyan könyv létezéséről, melyet Isten írt és az Ővéi nevét tartalmazza.

„De most bocsásd meg bűnüket; ha pedig nem: törölj ki engem a te könyvedből, amelyet írtál. És monda az Úr Mózesnek: Aki vétkezett ellenem, azt törlöm ki az én könyvemből.” (2.Mózes 32:32-33)

2. Jézus neve elégséges

„És választá tizenkettőt, hogy vele legyenek, és hogy kiküldje őket prédikálni, És hatalmuk legyen a betegeket gyógyítani és az démonokat kiűzni.” (Márk 3:14-15)

Több évszázaddal Mózes után a názáreti Jézus kiküldte a tanítványait démonokat űzni, betegeket gyógyítani és Isten országát hirdetni. Olyan hatalmat adott nekik, hogy mindezek a lehetetlennek tűnő tettek Jézus nevében könnyűvé válnak.

„Visszatére pedig a hetven [tanítvány] örömmel, mondván: Uram, még a démonok is engednek nekünk a te neved által!” (Lukács 10:17)

Amikor a tanítványok visszatérnek, nagy örömmel újságolták Jézusnak, hogy milyen könnyedén mentek ki a démonok, gyógyultak meg a betegek, hirdették az evangéliumot. Teljesen fel voltak villanyozva attól, amilyen nagy élményekkel gazdagodtak. Jézus azonban azt válaszolta nekik, ne azon örüljenek, hogy a démonok engedelmesednek.

Még a legfrissebb megtérő szellemében is élet van, míg a démonokban nincs. Azaz a hívő újjászületett szelleme erősebb, mint a démonok, ezért amikor az ember imádkozik Jézus nevében, akkor ezek a démoni lények engedelmeskednek.

„Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek; új nyelveken szólnak. Kígyókat vesznek föl; és ha valami halálost isznak, meg nem árt nekik: betegekre vetik kezeiket, és meggyógyulnak.” (Márk 16:17-18)

Az Ige azt mondja, aki hisz Jézus nevében, az ha betegre teszi a kezét, az meggyógyul. Nem szükséges tovább bonyolítani. Nem szükséges még szentebbnek és jobbnak lenni, vagy nagyobb hittel rendelkezni ahhoz, hogy egy csoda megtörténjen.

Ki kell használni azt a szellemi hatalmat, amivel egy keresztyén rendelkezik, és a dolgok megváltoznak. Átalakulásnak indul a környezete, családja, otthona.

Jézus azonban azt mondta: *„De azon ne örüljete, hogy a szellemek nektek engednek; hanem inkább azon örüljete, hogy a ti neveitek fel vannak írva a mennyben.”* (Lukács 10:20)

Ne azon örüljenek, hogy a démonok engedelmeskednek, ha Jézus nevében kiűzzük őket, hiszen ez az alap. Arra hívta fel a tanítványok figyelmét, hogy inkább annak örüljenek, hogy a nevük fel van írva mennyben. Ennek örüljünk!

Gyakorlatilag azt fejezte ki ezzel Jézus, hogy az, hogy keresztények életéről leválnak gonosz lények, eltörpül amelle, hogy a nevünk ott van felírva a mennyekben az Élet könyvében.

3. Kiválasztottnak lenni

*„Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket...”
(János 15:16)*

Az apostolok neve fel van írva a mennyben, mert kiválasztottak voltak. Ez azt jelenti, hogy aki megtér és újjászületik, az is ki van választva.

„Aszerint, amint magának kiválasztott minket Ő benne a világ teremtetése előtt...” (Efézus 1:4)

Isten téged kiválasztott a világ alapítása előtt. A választás nem véletlenszerű. Azért pont téged, mert Isten megnézte a könyvét a mennyben, és ott volt a neved felírva!

„És a föld lakosai csodálkoznak (akiknek neve nincs beírva az életnek könyvébe e világ alapítása óta) ...” (Jelenések 17:8)

A világ alapítása előtt, amikor még nem volt semmi, egy könyv már megvolt és megnyitott, és Isten elkezdte írni ezt

a könyvet. Ebbe a könyvbe a te neved is belekerült, és most is ott van benne.

Onnan lehet tudni, hogy ebben a könyvben benne vagyunk, mert:

„Hanem járultatok Sion hegyéhez, és az élő Istennek városához, a mennyei Jeruzsálemhez, és az angyalok ezreihez, Az elsőszülettek seregéhez és egyházához, akik be vannak írva a mennyekben, és mindenek bírójához Istenhez, és a tökéletes igazak lelkeihez” (Zsidó levél 12:22-23)

A Zsidókhoz írt levél imént idézett verse azt jelenti, hogy amikor egy ember megtér és újjászületik, azonnal belekerült az Egyházba a Szent Szellem munkája által, a földi és a mennyei Eklézsiába, amely Krisztus teste.

Az egyház azt jelenti, hogy az illető ki van választva. Ki van hívva egy korábbi közösségből (a világból), és be van ültetve egy új helyre, neve be van írva a mennyben. Amikor szellemben odajárul a szentek csoportjához, ez azt jelenti,

hogy biztosan be van írva a neve az Élet könyvébe, különben nem lehetne közössége ezekkel a tökéletes igazakkal.

A keresztény ember szelleme tökéletes és igaz állapotban van, különben nem lehetne a tökéletes igazak szellemével kapcsolata és közössége.

Mindez azt üzeni a hívőnek, hogy egy csoda van benne! Egy kiapadhatatlan csodaforrás van a bensőjében. Szelleméből árad az élet vize, ami mindenre megoldás tud lenni az életben, csupán engedni kell, hogy kiáradjon.

Az ember szelleméből kiáradó élet legyőzi a betegségeket, az átkokat, a sorsromboló erőket.

A földön az embernek csak ideiglenes lakcím kártyája van, de az igazi lakcíme az Új Jeruzsálemben van, az Arany utcában.

Befejezés

A föld szent, mert itt van Isten jelenléte, és az Úr sátora veszi körül a hívőket, ami valójában az angyalok serege. Isten jelenlétében lenni kiváltság, az Egyházhoz tartozni kiválasztottság, ezért az embernek készülnie kell az Istennel való majdani találkozásra.

Jézus halott volt, mégis él örökké, mert feltámadt és figyelemmel kíséri minden megtérő sorsát, mert kiválasztottak.

Istennek ez a kiválasztása az örök életre szól:

„A pogányok pedig ezeket hallván, örvendezének, és magasztalják vala az Úrnak igéjét; és akik csak örök életre választattak vala, hívének.” (Apcsel 13:48)

Az ember megtérése nem véletlen műve volt, mert már az univerzum teremtése előtt szerepelt az ember neve az Élet könyvében, ami a „Bárány könyve”.

Ima

Mennyei Atyám, a Názáreti Jézus nevében jövök hozzád.

Köszönöm, hogy már a világ teremtése előtt ismertél és kiválasztottál. Hálás vagyok, hogy megtérhettem, és hogy a nevem fel van írva az Élet könyvében, ahonnan nem törlöd ki soha.

Köszönöm, hogy életet adtál a szellemembe, de kérlek, segíts, hogy a te szent életed rááradhasson életem minden területére, és ott a Te tökéletes akaratom szerinti változásokat, csodákat hajtsa végre. Elhatározom, hogy ebben együttműködök a Szent Szellemmel.

Adj bölcsességet, hogy a valóban értékes dolgokkal foglalkozzak az életben, mint a bibliaolvasás, imádkozás, istentiszteletre járás és dicsőítés. Taníts meg az istenfélelemre.

Köszönöm, hogy az Egyházhoz tartozhatok, értékelem és megbecsülöm a hívők és a szentek közösségét.

Jézus nevében!

Ámen!

KÉRÜNK TÁMOGASD ADÓD 1 %-ával és ADOMÁNYAIDDAL

a Szólj 1 Szót! Alapítványt
Adószáma: 19399164-1-13
(2700 Cegléd, Köztársaság út 8/A)

ALAPÍTVÁNY CÉLJAI:

A keresztény értékek, szellemiség, erkölcs, kultúra és életvitel ismertetése, népszerűsítése és átadása

ÚJABB és ÁLLANDÓ tartalmakért kattints a következő csatornákra:

Georgisz tanítások OFFICIAL
<https://www.youtube.com/georgisz>

Georgisz Szokalopulosz
<https://www.facebook.com/Georgisz.Szokalopulosz>

georgiszofficial
<https://www.tiktok.com/@georgiszofficial>

georgiszsokalopulosz
<https://www.instagram.com/georgiszsokalopulosz>

<https://georgisz.hu>

Bankszámlaszáma: 11742025 – 24444253 (OTP Bank)

Kapcsolat: e-mail cím – szolj1szot@gmail.com

Kérjük, anyagi támogatásaiddal segítsd az alapítványi célok hatékony megvalósulását!